

[Birthe Nielsen]

og sørge for sin familie, kan ydes hjælp til uddannelse og erhvervmæssig optræning eller omskoling. Til trods for at 1/3 af bistandsklienterne er enlige forsørgere, er kun få under uddannelse. Muligheden for uddannelsesstilbud anvendes ikke i tilstrækkeligt omfang dels på grund af tidspres hos de sociale sagsbehandlere, dels på grund af kortsigtet påholdenhed hos visse sociale udvalg, og dels fordi mange brugere er uvidende om deres muligheder.

Resultatet er ofte, at de pågældende i stedet får hjælp i længere tid efter § 37, og at de efter en tid overgår på varig hjælp (= § 43), hvilket låser de mindrebemidlede enlige forsørgere fast i en håbløs situation, som også får afsmittende virkning på deres børn.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

I min redegørelse den 7. oktober 1981 om børnekommissionens betænkning gjorde jeg opmærksom på, at kommissionen mener, at de reelle muligheder for at tilbyde enlige forsørgere – i første række enlige mødre – hjælp til uddannelse er blevet væsentligt forringet efter indførelsen af bistandsloven. Dette spørgsmål indgår i socialforskningsinstituttets undersøgelser af den samlede socialreform i 1970'erne.

Jeg gjorde samtidig opmærksom på, at det foreliggende materiale ikke bekræfter formodningen i betænkningen om, at de reelle muligheder for at tilbyde enlige forsørgere uddannelseshjælp er blevet væsentligt forringet.

Jeg gav udtryk for, at der på denne baggrund næppe for øjeblikket bør ske lovændringer på området, medmindre vi kan indhente vurderinger fra kommuner, der vil afprøve kommissionens forslag i praksis.

Men når dette er sagt, vil jeg da ikke lægge skjul på, at jeg også er blevet stillet over for problemer i forbindelse med § 42, at jeg vil følge dette område meget nøje, og at der er taget skridt til det.

Birthe Nielsen (SF):

Jeg er glad for socialministerens sidste bemærkning om, at der er taget skridt til det, for jeg synes, at sagen er alvorlig. Når jeg synes, det er alvorligt, hænger det sammen med den store arbejdsløshed, vi står over for, som ikke mindst går ud over netop de enlige

kvindelige forsørgere. De bistandsstatistikker, vi får, viser, at ca. 1/3 af bistandsmodtagerne er enlige kvindelige forsørgere. Jeg henviser her til en tidligere beretning fra Mødrehjælpen, som har været gældende fra 1973-74, og hvoraf det fremgår, at der i 1973-74, det vil sige, inden den store arbejdsløshed satte ind, var knap 1.400 enlige kvindelige forsørgere med børn under 2 år, der dengang fik uddannelse via Mødrehjælpen, og her er ikke medregnet de øvrige enlige forsørgere, som fik revalideringshjælp.

Det var en ret, man dengang havde via Mødrehjælpsloven. Den ret eksisterer ikke i dag, og det synes jeg er beklageligt, for når denne gruppe, som er en restgruppe, ikke får den ret, som jeg mener er nødvendig, fordi de tilhører den svageste del af dem, der er på arbejdsmarkedet i dag, vil det få betydning for deres børn senere hen, at man ikke gør en særlig indsats på dette område.

Jeg ved godt, at socialministeren i sin redegørelse talte om, at socialforskningsinstituttet er i gang med en undersøgelse, som er færdig i 1983, men jeg ved, at socialforskningsinstituttets undersøgelse netop ikke går på dette område, men mere går på ankesystemet, på, hvordan brugerne har følt bistandsloven har fungeret, og hvordan ankesystemet har fungeret. Den fokuserer ikke specielt på netop § 42. Det har jeg undersøgt ved at tale med den person, der er i gang med disse undersøgelser, for hvis det var tilfældet, var der ingen grund for mig til at rejse spørgsmålet i dag.

Derfor er det os meget magtpåliggende, at man her sætter ind meget hurtigt med at gøre et arbejde for disse kvinder og børn. Jeg mener, det er et alvorligt problem, ikke mindst også for socialministerens eget parti, fordi det er her, de mest sårbare virkelig bliver ramt.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg er enig med fru Birthe Nielsen i, at det er et problem, og jeg skal gerne med baggrund i de oplysninger, fru Birthe Nielsen her er kommet med, kontrollere, om de oplysninger, jeg har fået fra socialforskningsinstituttet om, at man via den undersøgelse ville kunne få nogle oplysninger om dette, holder stik, og i givet fald vende tilbage til sagen.